

HET ÉCHTE VERHAAL - 8

EEN MAGISCHE ONTMOETING - 10

ROSIES PICKNICK - 16

INVALJUF - 20

KNUFFELS VAN OMA - 24

ZWEMLES - 28

BADDEREN - 32

SHOPPEN - 40

BUITENSPELEN - 44

LIEVELINGSOUTFIT - 50

DRUK SCHEMA - 54

SCHOOLREISJE - 60

NAWOORD - 66

EEN MAGISCHE ONTMOETING

Vlinder huppelt door de gang terug naar haar klas. Ze is vandaag het hulpje, wat betekent dat ze juf Ineke met taakjes mag helpen. De juf weet dat Vlinder het fijn vindt om te bewegen, dus Vlinder krijgt altijd klusjes als een koffiebeker terug naar de keuken brengen of de post ophalen bij de administratie. Nu moet ze een kapotte iPad naar de conciërge brengen.

Vlinder heeft zin in de pauze, want dan gaan ze buitenspelen. Dat vindt ze het allerleukste op school, naast gymmen dan. Dadelijk in de pauze gaat ze ein-de-lijk met Boaz spelen. Hij is de stoerste jongen van de klas en Vlinder wil heel graag vrienden met hem worden. Ze heeft al vaak gevraagd of hij in de pauze met haar wil spelen en nu heeft hij eindelijk ja gezegd.

‘Kom op, we gaan tikkertje op het klimrek doen!’ Boaz rent er al naartoe. Vlinder twijfelt. Iets zegt haar dat dat niet slim is en dat er iets vervelends gaat gebeuren. ‘Zullen we in de zandbak spelen?’ roept ze daarom naar Boaz. ‘Nee, dat is voor kleine baby’s!’ roept hij terug. Vlinder zucht. Ze vindt de zandbak juist een van de leukste dingen op het schoolplein. Maar liever nog wil ze met Boaz spelen, dus ze rent naar het klimrek toe.

‘Jij bent de tikker!’ roept Boaz naar haar en hij zit zelf al helemaal bovenin. Vlinder klimt zo snel als ze kan in het klimtouw. Bovenin het klimrek hangt een kruiptunnel. Als ze daar aankomt, kan ze niet verder. Een jongetje zit precies voor de ingang te spelen. Vlinder vraagt of hij aan de kant wil gaan. ‘Nee,’ antwoordt hij boos. ‘Ik wil hier spelen.’ ‘Maar zo kan ik er niet langs,’ zegt Vlinder beteuterd. De jongen haalt zijn schouders op en speelt verder. Wat moet ik nu doen? denkt Vlinder vertwijfeld. Ze wil helemaal geen ruziemaken.

‘Kom je me nog tikken of durf je niet?’ roept Boaz van boven. Vlinder voelt dat ze verdrietig wordt. Boaz wil eindelijk met haar spelen en nu lukt het nog niet! ‘Ik kan niet naar je toe,’ roept Vlinder. ‘Iemand zit in de weg.’

‘Ach joh, die kan je toch wel aan de kant duwen?’ roept Boaz. ‘Je bent toch geen watje?’ Oh nee, dadelijk denkt Boaz dat ze een watje is en wil hij nooit meer met haar spelen. ‘Wil je alsje-alsje-alsjeblijft aan de kant gaan?’ smeekt ze de jongen. De jongen kijkt haar aan en roept: ‘Ga weg jij!’

Vlinder kijkt de jongen aan. Wat vreselijk oneerlijk hoe hij tegen haar doet. Ze voelt boosheid in haar lichaam omhoogkomen. Haar buik gaat tekeer, ze slikt haar tranen in, klemt haar tanden op elkaar en geeft de jongen een harde duw. De jongen kukelt van het klimrek en valt zo naar beneden op het zand. Vlinder hoort een smak en de jongen begint hard te huilen. Vlinder kijkt geschrokken omlaag en ziet dat er bloed uit zijn knie komt.

Oh nee, wat heeft ze gedaan? Dadelijk is het been van de jongen gebroken. De juf zal vast heel boos op haar zijn. Snel verstopt ze zich in de kruiptunnel van het klimrek. Ze gaat zitten en slaat haar armen om haar knieën. Haar schouders beginnen te schokken en er rollen dikke tranen over haar wangen.

Die avond, wanneer Vlinder in haar bed ligt, geeft papa haar een kus en een knuffel. ‘Het is tijd om te gaan slapen, lieverd. Het was me het dagje wel.’ Vlinder pakt haar knuffel en kijkt haar papa aan. Papa gaat verder: ‘Ik ben trots op jou. Dat je die jongen hebt geduwd, was niet netjes, maar je hebt het wel heel goed opgelost. Je hebt eerlijk verteld wat er is gebeurd, je hebt sorry gezegd en je hebt een mooie tekening voor hem gemaakt. Gelukkig viel het allemaal mee met zijn knie en was het alleen een grote schaafwond.’

‘Ik voel me nog steeds zo rot, papa, dat ik zoiets heb gedaan.’ ‘Tja, je werd ook behoorlijk uitgedaagd door die twee jongens.’ Papa kijkt haar lief aan en geeft haar nog een kus. ‘Nou, liefje, probeer er maar niet meer aan te denken. Lekker slapen.’ ‘Slaap lekker, papa,’ zegt Vlinder en ze steekt haar duim in haar mond. Had ze maar beter naar

ROSIES PICKNICK

'Jeeetje, wat is hier gebeurd?' Uche, kuch, kuch. Vlinder moet hoesten van de roze rook die door heel haar kamer hangt.

'Sorry,' klinkt het lieve stemmetje van Rosie. Het feetje piept tevoorschijn uit de rook. 'Ik was wat te enthousiast met de voorbereidingen voor onze picknick,' lacht ze. 'Ik wilde je verrassen met heerlijke zelfgebakken koekjes, maar ik heb er te veel gemaakt en er ook nog wat laten aanbranden.' Ze lacht en wappert met haar handjes de rook weg. 'Ach ja, foutjes maken hoort erbij!'

Rosie kijkt naar het raam en maakt een klein zwiepje met haar arm. Het raam vliegt open. Vlinder kijkt verrast van Rosie naar het raam en zegt: 'Zo, dat is handig. Jij kan echt toveren!' 'Jazeker, ik ga je nog veel meer laten zien!' zegt Rosie blij. 'Maar eerst even deze rook wegblazen.' Samen zorgen ze ervoor dat alle rook uit de kamer verdwijnt.

Als ze elkaar weer goed kunnen zien, zegt Vlinder: 'Hoi, Rosie,' en ze kijkt haar stralend aan. Vanmiddag mag ze al haar vragen aan Rosie stellen en ze kan niet wachten om te beginnen. 'Kijk,' zegt Rosie en ze wijst naar de grond. Daar staan ieniemienie kopjes met thee, een theekannetje en kleine koekjes op een bordje. De grond is versierd met bloemetjes.

'Oh, dat ziet er gezellig uit!' roept Vlinder. Ze gaan zitten op de grond en Rosie steekt haar kopje in de lucht: 'Proost, Vlinder!' 'Proost, Rosie,' Vlinder tikt haar kopje ertegenaan.

Vlinder drinkt haar kopje thee leeg en eet het koekje in één hap op. Jammer genoeg zijn de koekjes heel klein. Vlinder zou er nog wel meer lusten. 'Ja, lekker hè? Die heb ik heel de dag staan bakken, toen jij op school was,' zegt Rosie trots. 'Houd je vooral niet in hoor, ik heb er nog veel meer,' lacht ze als ze Vlinders hongerige blik ziet.

'Rosie, je zei dat je me kwam helpen, maar waarmee dan?' vraagt Vlinder. 'Ik kan al fietsen, ik heb al een

juf op school en ik zit op zwemles.' Ze stopt snel nog een koekje in haar mond. 'Wat valt er nou nog meer te leren?' Ze kijkt Rosie aan. 'Nou ... luisteren naar jezelf misschien?' Rosie kijkt Vlinder aan. 'Weet je nog laatst met Boaz?' vraagt Rosie.

Vlinder kijkt naar beneden. 'Ja, dat was niet zo leuk. Maar ...' Vlinders gezicht begint weer te stralen. 'Als mijn buik om nog een koekje vraagt, dan luister ik daar wel naar, hoor.' Ze pakt een koekje en steekt het in haar lachende mond. 'Dat is al een mooie start,' zegt Rosie en ze steekt haar duim omhoog. 'Als je wordt geboren, krijg je van alles mee: een lijf dat met je meegroeit, ouders die voor je zorgen én iets dat speciaal voor jou is. Iets wat jou het best kent en weet wat het beste voor jou is. Dat geldt niet alleen voor jou, maar voor alle mensen.'

Vlinder is heel benieuwd naar wat dat is en ze leunt helemaal naar voren om het zo snel mogelijk te horen. 'Het heet ... het heet ...' Rosie maakt het superspannend.

'Het heet: je

INTUÏTIE

Heb je dat woord weleens gehoord?

'Mmm ...' Vlinder is een beetje teleurgesteld. Dat klinkt helemaal niet als iets bijzonders.

Rosie gaat verder: 'Je intuïtie is een soort alleswetende slimmerik die in je hart woont. Ze weet precies waar jij blij van wordt, wat goed is voor jou, wanneer je iets niet leuk vindt of wat je moet kiezen als je twijfelt. En ze kan al je gedachten lezen. Soms kan je haar stemmetje horen, soms laat ze je iets zien, maar meestal weet je iets gewoon, zonder dat iemand dat tegen je heeft gezegd.' Rosie kijkt Vlinder aan. 'Klinkt gek, hè?'

'Uhm ... ja, maar misschien snap ik het wel,' zegt Vlinder. 'Toen Boaz op het klimrek wilde spelen en ik niet, omdat ik wist dat er iets vervelends ging gebeuren, was dat dan mijn int ... intwie ... intwiesie?' 'Ja, precies,' roept Rosie. 'Jouw intuïtie wist al dat het geen goed idee was en dat er iets

BADDEREN

Het is net na het avondeten en mama laat een bad vollopen voor Vlinder. Ze gooit Vlinders speeltjes in het water en doet er veel schuim in. Vlinder speelt graag met het schuim en het ruikt zo lekker.

'Kom je in bad, Vlinder?' roept mama naar beneden. 'Ik heb een heerlijk warm bad voor je klaarstaan.' Vlinder komt naar boven toe gesjokt en kleedt zich uit. Ze doet nog even een plas en stapt dan het warme bad in. 'Geniet ervan, lieverd. Ik ga even de was doen,' zegt mama en ze loopt naar de zolder.

Vlinder zit nog maar pas in het water als er

PLOP! klinkt en Rosie in de lucht verschijnt. 'Hé, lieve Vlinder! Ben je lekker aan het badderen?' Rosie duikt naar beneden met drie salto's achter elkaar en plonst in het water. Vlinder zoekt in het water waar Rosie is gebleven, maar ziet haar nergens.

Plots komt er een zeepbel naar boven gedreven. Rosie zit erin en doet net alsof ze er niet uit kan. Ze beukt met haar vuistjes op de randen en roept om hulp. Het is een grappig gezicht, maar Vlinder is niet in voor een grapje. Rosie prikt de zeepbel daarom zelf door en gaat op de kraan zitten. 'Wat is er aan de hand, Vlinder? Je laat normaal

nooit de kans voorbijgaan om mijn bubbel open te prikken,' vraagt ze. 'Mmm ...' Vlinder maakt rondjes in het water met haar vinger en ze kijkt Rosie niet aan. 'Ik ben ergens achter gekomen en dat is echt niet leuk,' zegt ze. Ze begint te snikken. 'Hè, meisje toch,' zegt Rosie. Ze vliegt naar Vlinder toe en gaat op haar schouder staan. Ze aait Vlinder over haar wangen.

'Wil je me vertellen waarom je moet huilen?'

Vlinder slikt een paar keer en zucht diep. 'Papa houdt niet meer van mij,' zegt ze, waarop ze opnieuw in tranen uitbarst. Rosie laat haar huilen en pakt een washandje. Ze doet er warm water op en veegt daarmee Vlinders tranen af als ze weer wat gekalmeerd is. 'Ik weet zeker dat dat niet waar is,' zegt ze. 'Hoe kom je op dat idee?'

Vlinder denkt even na en zegt dan: 'Ik was alleen thuis met papa vandaag. We zouden samen een spelletje doen, maar papa had steeds geen tijd. Ik vroeg een paar keer wanneer we zouden beginnen en steeds zei hij: 'Straks.' Toen ik op mijn keyboard ging spelen, werd papa boos, omdat ik te veel herrie maakte. Daarna ging ik met mijn lego spelen en mopperde hij dat ik overal troep had gemaakt. En toen ik vroeg wanneer we gingen eten, schreeuwde hij dat ik eens op moest houden met dat gevraag en dat hij helemaal gek van mij werd.'

Vlinder kijkt Rosie aan. 'Dat dus. Ik maak papa gek en ik ben lastig, omdat ik te veel vraag. Daarom denk ik dat papa niet meer van mij houdt.' Vlinder maakt weer cirkeltjes in het water.

'Ah, daarom ben je verdrietig,' zegt Rosie. 'Weet je wat ik denk? Dat jouw papa heel veel van jou houdt, maar dat hij overprikkeld was en dat op jou heeft afgereageerd. Zou dat misschien kunnen?'

'OVERPRIKKELD?'

Wat is dat?' vraagt Vlinder. 'Overprikkeld zijn betekent dat je te veel prikkels binnenkrijgt.'

